

סח:

<div></div>
<div> <p>עין משפט נר מצוה</p> </div>
<p></p> <p>גג א מיי' פ"ח מהל' אלקורי ביאה הל' ט טור י"ד סי' קפט:</p> <p>נר ב ג מיי' שס פ"ו הלכה כ':</p> <p>נח ד מיי' פ"ו מהל' אלקורי ביאה הלכה כא ופ"ג מהל' ממוסרי כפרה הל' ג טוש"ע י"ד סימן קלז סעיף ד:</p> <p>ה נמיי' פ"ג מהל' טומאת מת הל"ב ופ"ו מהל' מידות הל"ו:</p>
<p>תוס' הרא"ש</p>

תמיה' לי אוך תביא קרבן מספק כיון דק"ל דכל י"א בחזקת טהרה: ליבא תיהיו תיובתה דרבא דאמר רבא לומר שאינה מטמאה מעת לעת בתוך ימי זיבתה. ולא משמע לי' לפרושי דלאחר מכאן בדקה ומצאה טמאה הוינא לאחר י"א יום משום דלאחר מכן משמע אפילו בסמון: ותיזיל תחלתה נדה. פריש"י תחלת דמיס דק"ל דיה שענה בראייה ראשונה. ולי"נ דלמה תיסקר אדעתין דחורה לקדמותה בשביל הפסק ימים טהורים. ונראה לפרש (כד"א) לימא תיהיו תחלת נדה כלומר כימי רואה אחר דם טהור דאמרינן פ"ג בנות כותים דדיה שענה אפי' לרב דאמר מעין אחד הוה היבא דליבא שהות קמ"ל הכא דמטמאה מעת לעת ומפקדיה ולאו דוקא מעת לעת ממש אלא שעה שאוי תחלות בדם בתלים והא דלא אמרינן הכי ברואה אחר דם טהור משום דהתם ליבא שהות כלל לטמיו מעת לעת דאי אפשר לה לראות שום דם שתהיה טמאה בו מאתמול אבל הכא אפשר לראות מאתמול דם טמא כגון אם נשנה הדם: חרי וז בחזקת טהרה. תימה דלעיל בס"פ בא סימן קאמר ר' גופיה משום ר' יוסי ומה הטעם אמר לי ומה נדה שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה לא תהא בחזקת טומאה. וי"ל דהתם מיירי כשלא הפרישה בערב כשמצאה בבקר טמא הכא בבקרה בשחרית ומצאתה טהורה והאד"ל לר' יהודה אלמלי ידיה בין עיניה וכר' ולא קא"ל ר' יוסי לנפשיה דגם הוא מצריך הפרישה מן המנחה ולמעלה כשראתה בו ביום. וי"ל דדוקא לר' יהודה שייך להקשות משום שמחמיר כל כך מן המנחה ולמעלה יש לו להחמיר ולחוש שמא עם סילוק ידיה ראתה כמו שחושש

תינוקת פרק עשירי נדה

אמרו י"ה הרי זו בחזקת טהרה. וא"ת תקשה דרבי יוסי

דהכל דקאמר דסגי לה בזהפרשה שחרית אדרבי יוסי

דפרק בא סימן (לעיל דף נג.) דקאמר ומה אילו נדה שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה לא תהא בחזקת טומאה אלמא בעי הפרשה מן המנחה ולמעלה ויש לומר דהתם מיירי כשהפרישה ביום שראתה זו שחרית (א) והכל מיירי בצדקה שחרית ומנאה טהורה וקשה דאם כן כי פרכינן לרבי יהודה אילו ידיה צעיניה כל זין השמשות וכר' לימא ר' יוסי לנפשיה דהא איהו נמי מצריך הפרשה מן המנחה ולמעלה כשהפרישה ביום שראתה ומה מועיל עיכוב זה שמא עם סילוק ידיה ראתה וי"ל דלנפשיה לא קשה דכיון דהוחזקה רואה שחרית דין הוא להלכיה הפרשה מן המנחה ולמעלה בלא חומרא אלא מן הדין ואין לנו להחמיר ולספק שמא עם סילוק ידיה ראתה להלכיה צדיקה צסוף היום אצל רבי יהודה שגא להחמיר ולספק דאפילו בשלא ראתה שחרית אלא בצדקה עצמה ומנאה טהורה הוא מצריך הפרשה גם צסוף היום היה לו להחמיר ולצדוק מספק שמא עם סילוק ידיה ראתה:

אבא הלכה ברבי אציעור. אע"ג דאין למדין הלכה מפי הש"ס הא פסקינן בפ"ק לעיל (דף ע:.) כרבי אליעזר בלרנע והא מד מינייהו: והכל

בטהרה בו' מן המנחה ולמעלה מה לי הפרישה בטהרה בראשון בראשון ימי איבא למאן דאמר אין והתניא אמר רבי שאלתי את רבי יוסי ור' שמעון כשהיו מהלכים בדרך נדה שבדקה עצמה יום ז' שחרית ומצאה טהורה ובין השמשות לא הפרישה ולאחר הימים בדקה ומצאה טמאה מהו^א אמרו לו הרי זו בחזקת טהרה ששי חמושי רביעי שלישי שני מאי א"ל לא שנא בראשון לא שאלתי ומעיתי שלא שאלתי^ב אמו כולחו לאו בחזקת טומאה קיימי וכיון דפסק פסק ראשון נמי כיון דפסק פסק ומעיקרא מאי סבר :הואיל והוחזק מעין פתוח: **בתנאי**^ג הוב והובה שבדקו עצמן ביום ראשון ומצאו טהור וביום השביעי ומצאו טהור ושאר ימים שבינתיים לא בדקו רבי אליעזר אומר הרי הן בחזקת טהרה ר' יהושע אומר אין להם אלא יום ראשון ויום שביעי בלבד ר' עקיבא אומר אין להם אלא יום ז' בלבד: **גב'** תניא אמר לו רבי אליעזר לר' יהושע לדברידך אתה מונה בסירוגין והתורה אמרה י' אחר תטהר^ד אחר אחר לכולן שלא תהא טומאה מפסקת ביניהן אמר לו רבי יהושע ואתה אי אתה מודה בוב שראה קרי ובגזיר שהילך סככות ופרעות שמונה בסירוגין והתורה אמרה^ה והימים הראשונים יפלו ורבי אליעזר בשלמא התם^ו לטמאה בה אמר רחמנא שאינה סותרת אלא יומה ואי משום איחלופי זב בבעל קרי לא מיחלף ^זגזיר שהילך על גבי סככות ופרעות נמי ^חמדאורייתא אהל מעליא בעינן ורבנן הוא דגזור ורבנן בדאורייתא לא מיחלף אבל הכא אי חיישינן דלמא חזאי בספק אתי לאיחלופי בודאי תני ^טר' יוסי ור' שמעון אמרי נראין דברי רבי אליעזר מדברי רבי יהושע ודברי רבי עקיבא מדברי כולן אבל הלכה ברבי אליעזר איבעיא להו הוב והובה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצאו טהור ושאר הימים לא בדקו לרבי

וכן סגא לוי **במסניפא**. אסיפא דמתני' תני הכי דקה ז' שחרית ומנאה טמאה וצין השמשות לא הפרישה ואחר הימים צין דקה ומנאה טהורה צין דקה ומנאה טמאה הרי זו ספק זבה: **לומר שאינה מטמאה מעת לעת**. בפ' בנות כותים (לעיל לט.) קתני כל אחד עשר בחזקת טהרה ואמרינן למאי הלכתא ואמר רבא לומר שאם תראה בתוך י"א אינה מטמאה מעת לעת ומתניתין קתני מטמאה מעת לעת ארישא דקתני אחר הימים דקה ומנאה טמאה ומתמה הש"ס ולאז אוזבציה בפ' בנות כותים (סז) ולא איפרוק: **כי קתני ומטמאה מעת לעת**: **אריש פיקין קאי ראסה ועודה צביא אציב**. צ"ה אומריס(י) כל הלילה שלה וקאמר דאם ראתה לאחר מכאן מטמאה מעת לעת: **כפתלס נדה**. כפתולת דמיס דקיי"ל (לעיל דף ע:.) דיה שענה בראייה ראשונה: **ואם יש לפ וסת**. קא סלקא דעתך אסיפא דמתני' קאי דקתני אחר הימים דקה ומנאה טמאה מטמאה מעת לעת ואם יש לה וסת קבוע לאחר הימים דהיינו ימי זיבה וראתה זו דיה שעמה: **לומר שאינה קוצעת**. בפ' בנות כותיס(י) גבי כל י"א בחזקת טהרה: **אמר לך שמואל** כי אמרי אנה אנה לקולא דלא צעינן תלת זימני למיעקריה דהא קתני כל י"א בחזקת טהרה דהיינו קולא דדמיה מסולקין אצל לענין דיה שעמה כל שכן דהוי וסת דהא דמיה מסולקין: **עם סילוק ידיה ראסה**. ואפילו הכי אמרת טהורה הלכך מה לי הפסיקה בטהרה בראשון כו': מי איבא למאן דאמר כו'. והא אפילו רבנן בתראי צשני שלה הוא דקאמרי אצל בראשון דהוי פתיחת מעיינה ליבא למאן דאמר דאם דקה בזהריס ומנאה טהור דמהוי הפרשה: **ועוסיי שלא שאלני**. שאינו שאלני היו מטשרין: **מעיקרא מאי סבר**. שלא רצה לשאול: **בתנאי' הוב והובה**. שפסקו והתחילו לספור ז' ובדקו יום ראשון ושביעי כו': **רבי עקיבא אומר אין להם אלא שביעי**. שמא ראו צינתיים וסתרו ספירתן הראשונה: **גב'** אי אסה מודה בוב שראה קרי צימי ספירו שאינו מונה אותו יום דקיימא לן (נב.) דסותר יוס אי' ומונה לסירוגין: **ונזיר שהינך סככות ופרעות**. שהן ספק אהל אין אותו יום עולה למנין מזירותו ומנא' שמונה ל' יוס של סתם מזירות צסירוגין: **הסם**. זב שראה קרי: **לעמאה צב כתיב**. זאת תורת הזב ואשר תלא ממנו שכבת זרע וגו' (ויקרא טו) מה זיבה^י סותרת אף קרי סותר אי' מה זיבה סותרת הכל אף קרי סותר הכל ת"ל לטמאה צב אין לך סמיירה אלא בטומאתה האמור צב

מה טומאת קרי יוס אחד אף סמיירתה יוס אחד: ואי משום איחלופי. דלא לימי למנות לסירוגין צזיבה גמורה: **אהל מעליא צעינן**. אין מזיר מטמא אלא בזהל מת ודאי כדכתיב (במדבר ו) וכי ימות מת עליו צמחורת עליו כדאמר כזכ"ד לולין (פסחים פא:.) **ורבנן גזור ציה**. לסתור אותו יוס. וא"ת אפי לאיחלופי בזהל מת גמור ולא יסתור אלא יוס אי': **דרבנן צדאורייתא**. אהל ספק דרבנן בזהל דאורייתא לא מיחלף: **אצל כהא אי תיישינן**. ולא תמנה יוס(י) צצינתיים משום דלמא חזאי בספק אתי למיחלף צודאי דאמרינן מדלא מנינן הני ימים ודאי חזאי צינתיים וקא מניא לראשון ואמאי למנות ודאי רואה צסירוגין: **נראין דברי ר"א מדברי רבי יהושע**. דכיון דחייש רבי יהושע לשמא ראה צינתיים היה לו לסתור אף הראשון: **ודברי ר"ע מדברי כולן**. דבעי ספורין וצדוקין: **יוס שמיני**. כצר עברו ימי הספירה ולא היה סופן בטהרה דלא דקה יוס ז': לרבי

מסורת הש"ם

א) [לעיל לט.], ב) לעיל לט., ג) לעיל לט., ד) [י"ז] אמרו לי יעבידן, טעמא מאי כולחו כר', ו) [לעיל לג:], וס"ג, ז) [לעיל ז:], ח) [לעיל סד:], ט) [לעיל לט.], י) [לעיל כב.], יא) כס"א: ימים,

תורה אור השלם

1. ואם טהרה מזוהה וספרה לה שבועת ימים ואחר תטהר:

2. וזהו לין את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והקמים קראשנים יפלו כי קטא נזרו:

3. זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה קה:

ויקרא טו לב

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה אמרו ליה הרי וכו' שחרית אבל הכא מיירי:

גליון הש"ם

גב' בראורייתא אהל מעליא בעינן. לעיל נז ע"א תוס' ד"ה אין: